

יא'שעד

[כסלו, ה'תשל"ה]

נת' בהשיחה **דמפורש** בפדר"א פט"ז דתחלה ויביאה גוי, „ואח"כ לקחה" – וכ"ה **פשוטו** של מקרא, **ובכ"מ** (אף שיש חולקין – חזקוני כו').

ומש"כ בתוד"ה שנאמר (כתובות ז, ב): **ונראה** דאסמכתא כו' – נתגלה כתי"י ונדפס כלה רבתי – ומפורש הוא שם דאסמכתא הוא.

יא'שעד

מצילום כתי"ק, על גליון מכתבו של מו"ה שמואל אהרן דייטש.

נת' בהשיחה: במכתבו שאל על הרא"י מרבקה שהובאה בשיחת כ"ף מרחשון ה'תשל"ה (ראה לקו"ש חט"ו ע' 163 ואילך), שבהיותה בת ג' שנים הדליקה נרות; ולכאוי' הלא רבקה היתה אז כבר נשואה ליצחק.

וראה לעיל אגרת יא'שכד.

ויביאה גוי: חיי שרה כד, סז.

ומש"כ בתוד"ה: כלומר, ואף שמבואר במסכת כלה בתחלתו: ומנין לברכת חתנים מן התורה שנאמר (חיי שרה כד, ס) ויברכו את רבקה (הרי שנישאה קודם שהביאה לביתו). כבר מבואר בתוד"ה שנאמר (כתובות ז, ב): **ונראה** דאסמכתא בעלמא היא. ובאמת מפורש כן במסכת כלה רבתי שם: מידי בכוס ברכוה, אלא אסמכתא הוא. וראה לקו"ש שם הערה 33.